

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 241. An etiam pro defensione vitæ & membrorum parentum, prolium, fratrum conjunctorum imò & extraneorum innocentium liceat injustum aggressorem occidere cum moderamine inculpatæ tutelæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

se poterat alio modo defendere, ut Pirh. l. c. juxta declarationem Cardin. Concil. apud Gallemart. loc. cit. Concil. n. 3. Porro necesse non esse, ut in specie probetur necessitas defensionis, sed satis esse, ut probetur simpliciter, occisionem factam ad sui defensionem, tradit Clarus v. homicidium. n. 33. citans Bald. in L. solam. c. de testib. n. 11. Decian. in L. ut vim. ff. de f. & f. n. 17. qui dicit communem; addens, se putare ab ea in practica non esse recedendum, nihilominus contrariam esse receptionem, dicit Monchiaca. *Controvers. illust. c. 10. n. 6.* De cætero ampliatur responso primo, ut non fiat irregularis, etiamsi aggredi volentem præventi & occidat; non enim tenetur expectare, donec ab alio præventiatur, modò aliud Medicum evadendi mortem non adfit, Pirh. n. 78. cum Nav. man. c. 25. n. 2. in fin. Secundò, ut etiam juxta dicta sufficiat, ad evitandam irregularitatem, homicidium committi ob defensionem contra mutilationem, si aliter integritas membrorum servari nequit, Suar. l. c. f. 2. n. 6. Sicut enim mutilatio æquiparatur homicidio, ad contrahendam irregularitatem, ita defensio à mutilatione æquiparatur defensionis à morte, quò ad evitandam irregularitatem. Tertio, ut irregularis non fiat, qui ob defensionem necessariam sui occidit innocentem, v. g. furiosum vel amentem; si aliter salvare se nequeat, cum tunc cædes innocentis habeat se per accidens non intenta, sed secuta ex opere licito & necessario, Barb. in Clem. si furiosus. n. 17. Quarto, dum non potens se defendere advocat alium, qui se defendat, & is occidit injustum invasorem, cum, quod licet alicui facere per se, licet etiam facere per alium, & censetur tunc facere per se ipsum, Nav. man. c. 27. num. 212. Pirh. l. c. & apud hunc Avila. Quintò, ut non fiat irregularis, etiamsi occidat cum odio interno, & appetitu vindictæ, modò reverà occidat ad se defendendum, quia tunc actus ille internus non sufficit, ad inducendam irregularitatem, dum homicidium procedit quidem cum illo actu seu odio, non autem purè ex eo; uti procederet purè ex spiritu vindictæ, si post sedatam rixam vulneratus ex intervallo insultum faceret in vulnerantem, eumque occideret, aut mutilaret, Clarus L. 5. §. homicidium, n. 34.

2. Quod attinet ad moderamen inculpatæ tutelæ, (in quo, si excessum, puniri posse excedentem, non quidem pœnà aliàs ordinariâ homicidii, sed solum juxta excessum illum pœnà extraordinariâ, & mitiore arbitrio Judicis, & hoc non solum, quando excessit modum ex culpa, sed etiam ex dolo, astruit Clar. l. c. dicens, sic statui communiter) ad moderamen, inquam, illud tria requiruntur, scilicet causa, modus, tempus, ut idem Clar. l. c. & re ipsa alii D. D. ad causam defensionis spectat, ut eam præcedat injusta invasio, ante hanc enim occisio facta non erit sui defensio, sed alterius invasio; sufficit tamen ea certò prævisa, ut mox imminens, quia non est necesse, expectare invadentem, sed is præventi potest, juxta mox dicenda. De cætero justa invasio non est causa, sese defendendi occidendo vel mutilando invadentem, sic ministri justitiæ invadentes reum, ab eo occidi nequeunt, quia hi non invadunt, ut occidant, sed ut mandatum Judicis exequantur, Pirh. n. 92. Ad modum defensionis spectat, ut ea sit proportio nata injustæ invasionis, & non excedat necessitatem defensionem, arg. c. ut fama. de sent. excomm. junctâ L. scientiam. §. 4. ff. ad Leg. Aquil. sic moderamen inculpatæ tutelæ excedit, qui pugnis se invadentem, armis propulsat,

R. P. Leur. Jur. can. Lib. V.

mutilat & occidit: Item, qui occidit eum, quem vulnerando & mutilando repellere poterat ad propriam vitam, & membra tuenda; item, qui occidit & mutilat, dum sine gravi incommodo fugere, vel clamando implorandoque auxilium salvare se poterat: Quod spectat ad tempus, moderamen excedit, qui non in continenti, quo injustam aggressionem patitur, aut quo quis certò eam imminentem cognoscit, sed ex intervallo, postquam aggressor abiit, aut nocere & aggredi destitit, eundem aggreditur; quia hæc aggressio non habet rationem defensionis necessariæ, sed sumptionis vindictæ, Suar. l. c. n. 9. Pirh. n. 92. qui idem esse dicit cum Farin, pr. crim. p. 5. q. 125. n. 378. de eo, qui aggressorem cadentem in terram occidit, nisi probabiliter timeret, prostratum resurrecturum, & se denuo aggressurum, aut amicos illius continuò accursuros ad ei opem ferendam. Necesse tamen non est semper, ut quis ab altero invadatur, sed potest eum mox se aggressurum prævenire, dum timet, se non posse inimico propius accedenti resistere, quia tunc præventio illa non tam esset aggressio, quam pura defensio, quæ aliàs nimis levis esse posset, Nav. L. 5. conf. 31. b. t. Suar. l. c. f. 1. n. 7. Pirh. l. c. juxta dicta à nobis paulò supra. Jam verò, num hæc tria requisita ad moderamen inculpatæ tutelæ sint servata, prudentiæ & arbitrio Judicis relinquendum, cum de factis particularibus, ob varias eorum circumstantias, regula certa statui non potest; ita Farin, l. c. n. 395. Suar. l. c. Pirh. cit. n. 92. in fine.

Quest. 241. An etiam, pro defensione vitæ & membrorum parentum proliam, fratrum, conjunctorum, imò & extraneorum innocentium liceat injustum aggressorem occidere cum moderamine inculpatæ tutelæ?

REsp. Licetum est, pro defensione vitæ & membrorum tam sanguine conjunctorum, quam extraneorum innocentium occidere injustum eorum invasorem, adeòque citrà quòd incurrat irregularitatem, Farin. pr. crim. q. 124. à n. 267. Clarus §. homicidium. n. 27. citatis aliis, utrumque dicens, esse sententiam communem, & ab omnibus DD. approbatam, arg. Can. fortitudo. 23. q. 3. juncto c. dilecto. §. & quidem. de sent. excomm. in 6. L. 1. §. 4. ff. ad Leg. Cornel. de Sicar. ubi etiam injuriæ criminis reus censetur, qui, cum potest, alium innocentem non defendit, intellige etiam occidendo invasorem iniquum, dum aliter non potest, cum quisque jubetur proximum diligere sicut se ipsum. Unde in Scriptura Exod. 2. v. 11. laudatur Moyses, quòd Ægyptium injustum aggressorem Hebræi occiderit, & absconderit in sabulo. Ampliatur responso à Claro n. 29. ita, ut generaliter indistinctè intelligenda sit, adeòque liceat quoque pro defensione sua, conjunctorumque suorum, imò & extraneorum occidere Clericum injustum invasorem, uti tenent Canonistæ indistinctè, & Abb. in c. si verò il. 1. n. 11. de pœnis, dicit communem, & quidem, ut percussor Clerici in hoc casu non incurrat excommunicationem, (adeòque multò minùs irregularitatem) etiamsi defensor in defendendo modum excedat, modò id ex proposito non faciat, Clar. n. 30. cum Gl. in c. significasti. il. 2. b. t. v. tutela. quam communiter approbatam dicit Curtius Sen. conf. 20. post n. 41. vers. confirmatur.

S 2

Quest.